

ÚLTIMA PEDRADA

UN CANT ECOLÒGIC

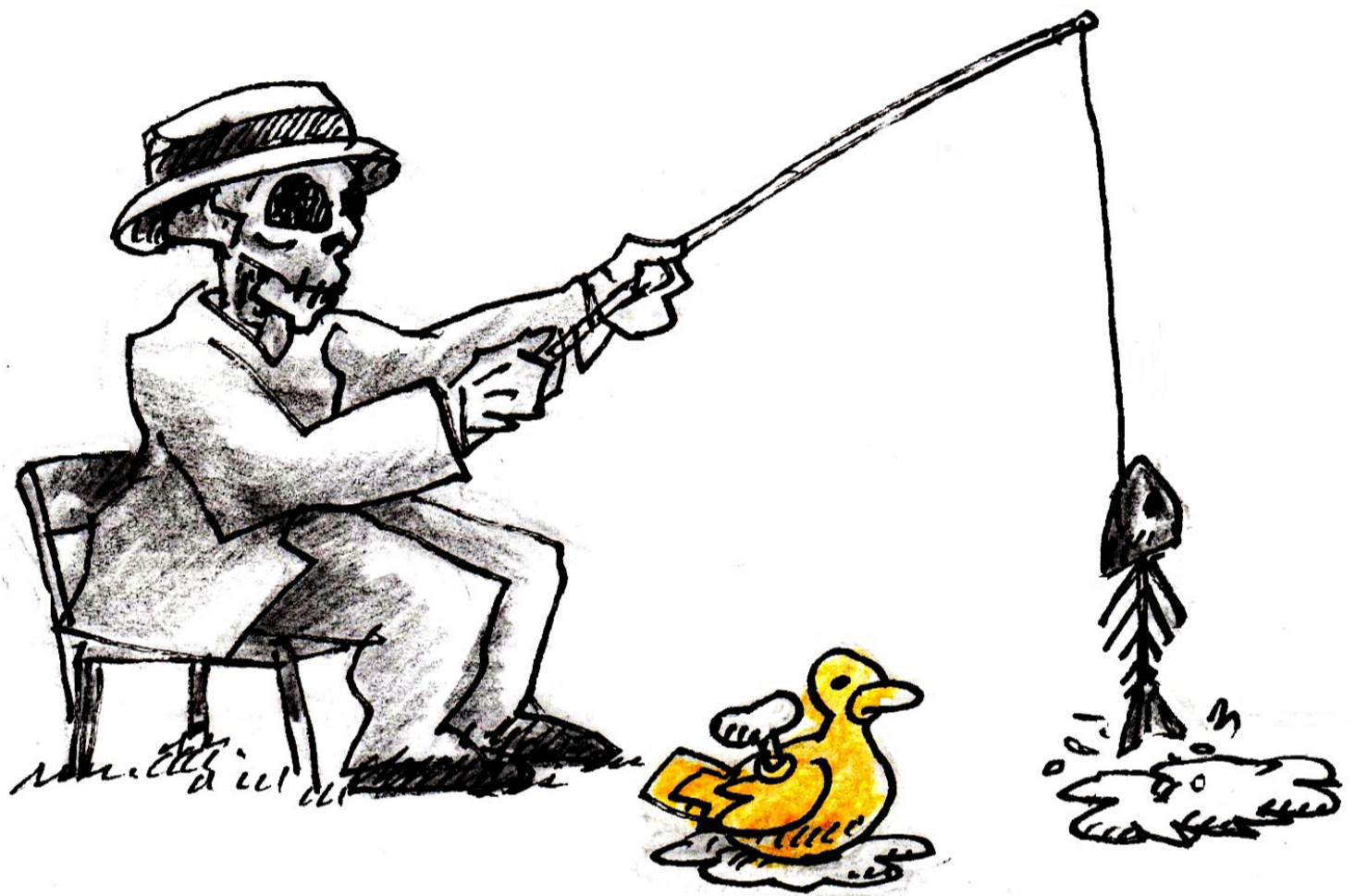
Els animalons del pessebret

El pessebre si hi trèiem les figures és bonic, deia un amic meu que ara viu a l'Àfrica. En Jaume, per dir-li d'alguna manera, feia un pessebre que ocupava de punta a punta la taula del menjador i tot eren muntanyes de farina i prats de molsa i rius de plata. Al fons, s'intuïa un poble, però molt al fons. Acompanyant al diorama de natura puntejat per constel·lacions verdaderes i falses, animalons de tota mena. Bens, oques, girafes, alguna serp viva, una llauna de sardines, i alguna persona però molt al fons també. Del portal ni rastre. Josep, Maria i la criatura havien nascut en una altra contrada.

Ja no es veuen pessebres així.

Ara el protagonista és el portal conegut també com la cova o l'estable. Portals immensos que semblen blocs de pisos a mig fer, i on al fons es veuen una sagrada família empetitida per l'arquitectura. Sovint ja no hi ha ni vaques ni mules, la calor la dóna el sistema de calefacció a mig muntar i el famós àngel amb la pancarta ha quedat substituït per un rètol que anuncia la constructora lluint d'alt de la gran grua.

D'animals, ni rastre. Els que hi havia amb el pas dels anys se'ls hi han trencat les potes, les cues,

les orelles i tampoc cal reposar-les. Per què? Els nens no saben distingir els animals, pensen que són males rèpliques de dibuixos animats que veuen en els l'PAD. Sense anar més lluny, el fill d'un familiar va patir un atac d'asma en veure una gallina de fang. Es va espantar. Què era allò? Quan li van dir que era d'on sortien les aletes arrebossades que tan li agradaven, es va fer vegetarià. Els peixos que abans vivien miraculosament en rius sense aigua, s'han substituït per dracs plastificats d'alguna sèrie americana i dels bens ni se'n parla. Els bens no tenen herba perquè han prohibit la venda de la molsa i no tenen aigua perquè la sequera els afecta a ells que no tenen piscina per remullar-se.

De la mateixa manera que un poeta va reivindicar a la vaca de la mala llet, jo voldria fer el mateix amb un be petitó que només tenia dues potes i que jo posava sempre al costat del nen Jesús, per si la proximitat afavoria el miracle. En set anys no va haver-hi resposta i vaig acabar llençant al nen Jesús. I no penso tornar a fer un pessebre fins que els animals ocupin el seu lloc principal. Si som ecologistes,